

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 11 september 2018 met nummer RvVb/A/1819/0049
in de zaak met rolnummer 1617/RvVb/0798/A

Verzoekende partij	de heer Nico SEGERS vertegenwoordigd door advocaat Gregory VERHELST met woonplaatskeuze op het kantoor te 2600 Antwerpen, Uitbreidingstraat 2
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van ANTWERPEN
Belanghebbende	de heer Mark BERNARTS wonende te 2520 Ranst, Dennenlaan 28 vertegenwoordigd door advocaat Olivier VERHULST

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 14 juli 2017 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 4 mei 2017.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wijnegem van 15 mei 2012 stilzwijgend afgewezen.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wijnegem heeft aan de aanvrager een verkavelingsvergunning verleend voor het verkavelen van een perceel grond in 1 kavel bestemd voor een vrijstaande ééngezinswoning met inbegrip van zorgwoning op de percelen gelegen te 2110 Wijnegem, Broekstraat zn, met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie A, nummers 227K en 225E.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

Met een beschikking van 9 juli 2018 heeft de voorzitter van de Raad voor Vergunningsbetwistingen vastgesteld dat het beroep op het eerste gezicht alleen korte debatten vereist.

De verzoekende partij dient een nota met opmerkingen in.

De procespartijen zijn opgeroepen voor de behandeling van het dossier met korte debatten op de openbare zitting van 28 augustus 2018.

Advocaat Emile PLAS *loco* advocaat Gregory VERHELST voert het woord voor de verzoekende partij.

De belanghebbende verschijnt schriftelijk.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, verschijnt niet op de zitting.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

IV. AMBTSHALVE ONDERZOEK IN HET KADER VAN DE KORTE DEBATTEN

De voorzitter van de Raad stelt in de beschikking van 9 juli 2018 vast:

“ ...

Met de bestreden beslissing van 4 mei 2017 stelt de verwerende partij het volgende:

“Omdat in dit beroepsdossier de door de Raad voor Vergunningsbetwistingen verleende beslissingstermijn van 3 maanden is verstreken, kan de deputatie geen beslissing meer nemen over het administratief beroep.

Het administratief beroep van de heer Nicolas Segers (belanghebbende derde), tegen de vergunning voor het verkavelen van een perceel grond in 1 kavel bestemd voor een vrijstaande eengezinswoning met inbegrip van zorgwoning, wordt geacht stilzwijgend te zijn afgewezen.

Dit impliceert dat de verkavelingsvergunningsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van Wijnegem van 15 mei 2012 blijft bestaan.”

Op stilzwijgende vergunningsbeslissingen is het ongeschreven beginsel van behoorlijk bestuur van de materiële motiveringsplicht van toepassing. Dat beginsel vereist dat de beslissing steunt op in rechte en in feite aanvaardbare motieven waarvan het bestaan uit het administratief dossier blijkt.

Noch uit het dossier, noch uit de bestreden beslissing blijkt op welke gronden, in weerwil van haar beroepsargumenten, de stilzwijgende beslissing tot afwijzing van het administratief beroep van de verzoekende partij steunt.

Hieruit volgt dat de verwerende partij bij het nemen van de bestreden beslissing op het eerste gezicht de materiële motiveringsplicht geschonden heeft, zodat deze onwettig is.

Deze onwettigheid kan de Raad ertoe brengen om de bestreden beslissing te vernietigen onder meer met het oog op de rechtszekerheid en de duidelijkheid in het rechtsverkeer.

“ ...

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij antwoordt dat de Raad in de beschikking van 8 juli 2018 terecht oordeelt dat het vernietigingsberoep enkel korte debatten vereist.

Beoordeling door de Raad

1.

Artikel 59, §1 Procedurebesluit bepaalt:

“De voorzitter van het College of de door hem aangewezen bestuursrechter kan ambtshalve onderzoeken of het beroep volgens de vereenvoudigde procedure kan worden behandeld of alleen korte debatten vereist.”

Uit deze bepaling volgt de bevoegdheid van de Raad om ambtshalve te onderzoeken of een beroep volgens de vereenvoudigde procedure kan worden behandeld of alleen korte debatten vereist.

Een zaak kan met korte debatten worden behandeld wanneer een vernietiging zich opdringt op basis van een middel dat onmiddellijk dermate duidelijk is dat een doorgedreven onderzoek niet noodzakelijk is.

2.

De Raad stelt vast dat de verwerende partij, door het stilzwijgend afwijzen van het administratief beroep van de verzoekende partij, op een ongemotiveerde wijze de beroepsgrievan van de verzoekende partij in de administratieve procedure heeft afgewezen.

Op stilzwijgende vergunningsbeslissingen is het ongeschreven beginsel van behoorlijk bestuur van de materiële motiveringsplicht van toepassing. Dat beginsel vereist dat de beslissing steunt op in rechte en in feite aanvaardbare motieven waarvan het bestaan minstens moet blijken uit het administratief dossier.

De verzoekende partij heeft bij de verwerende partij een beroepschrift ingediend waarin zij de vergunningsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van Wijnegem uitvoerig bekritiseert. In haar beroepschrift wijst de verzoekende partij onder meer op een schending van het openbaar onderzoek, de verkavelingsvergunningsplicht en de goede ruimtelijke ordening. De Raad heeft de eerdere beslissing van de verwerende partij van 12 juli 2012 waarbij het administratief beroep van de verzoekende partij werd afgewezen, vernietigd met het arrest A/2015/0060 van 17 februari 2015. Gelet op de terugwerkende kracht van het vernietigingsarrest kwam het aan de verwerende partij om zich binnen de in het arrest opgelegde termijn van drie maanden opnieuw uit te spreken over het administratief beroep van de verzoekende partij.

Het is voor de Raad evenwel onmogelijk te beoordelen, in weerwil van de beroepsargumenten van de verzoekende partij en het tussengekomen vernietigingsarrest, op welke motieven de stilzwijgende afwijzingsbeslissing steunt. Overeenkomstig artikel 4.3.1, §1 VCRO dient een vergunningsaanvraag getoetst te worden aan de stedenbouwkundige voorschriften, voor zover daarvan niet op geldige wijze is afgeweken, en aan de goede ruimtelijke ordening en dit met inachtneming van de aandachtspunten en criteria zoals vervat in artikel 4.3.1, §2 VCRO en in het bijzonder de functionele inpasbaarheid, het ruimtegebruik, de visueel-vormelijke elementen, hinderaspecten en de doelstellingen van artikel 1.1.4 VCRO, hierbij telkens rekening houdend met de in de omgeving bestaande toestand.

Wanneer, zoals in het voorliggende dossier, een administratief beroep wordt geacht stilzwijgend te zijn afgewezen waardoor, gelet op de draagwijdte van de in eerste administratieve aanleg genomen beslissing, tegelijk een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het aangevraagde, ligt niet alleen een evidente schending van de motiveringsplicht voor doch tevens een kennelijk onredelijke en onzorgvuldige toetsing van de verenigbaarheid met de stedenbouwkundige voorschriften en de goede ruimtelijke ordening van het aangevraagde. Dit laatste mede, maar niet uitsluitend, gelet op de vaststelling dat de beroepsgrievan van de verzoekende partij niet werden ontmoet bij vermelde beoordeling.

Het ambtshalve middel is gegrond.

V. RECHTSPLEGINGSVERGOEDING

De verzoekende partij vraagt de Raad om de kosten van het beroep, met inbegrip van een rechtsplegingsvergoeding van 780 euro ten laste van de verwerende partij te leggen.

Artikel 20/1, §1 van het Procedurebesluit bepaalt het basisbedrag van de rechtsplegingsvergoeding op 700 euro. Dat basisbedrag kan verhoogd worden in de gevallen vermeld in artikel 20/1.

De verzoekende partij heeft enkel de vernietiging van de bestreden beslissing gevorderd. De Raad begroot de rechtsplegingsvergoeding op het basisbedrag van 700 euro.

BESLISSING VAN DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het ambtshalve middel is gegrond.
2. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 4 mei 2017, waarbij het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wijnegem van 15 mei 2012, stilzwijgend werd afgewezen.
3. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de verzoekende partij en dit binnen een termijn van vier maanden te rekenen vanaf de dag na de dag van de betekening van dit arrest.
4. De Raad legt de kosten van het beroep bestaande uit het rolrecht van de verzoekende partij, bepaald op 200 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro verschuldigd aan de verzoekende partij, ten laste van de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 11 september 2018 door:

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de zevende kamer,

Kengiro VERHEYDEN

Marc VAN ASCH